

KRAJSKÝ ÚŘAD OLOMOUCKÉHO KRAJE

Odbor strategického rozvoje kraje

Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Sp. zn.: KUOK/127248/2019/OSR/7787

V Olomouci dne 31. ledna 2020

Č. j.: KUOK 16337/2020

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: Mgr. Marek Macháček

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Bc. Ing. Hana Mazurová

Počet listů: 7

Počet příloh: 0

Počet svazků příloh: 0

ROZHODNUTÍ

Městský úřad Hranice, Odbor stavební úřad, životního prostředí a dopravy, oddělení stavební úřad (dále také „stavební úřad Hranice“ nebo „správní orgán“), předložil Krajskému úřadu Olomouckého kraje, Odboru strategického rozvoje kraje, dne 4. 12. 2019, dle ustanovení § 88 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), odvolání Sportovního klubu střelců Hranicka, z.s., IČ 64989151, se sídlem Tř. 1. Máje 1330, 753 01 Hranice (dále jen „odvolatelé“) a to proti rozhodnutí stavebního úřadu Hranice č. j. OSUZPD/44996/19-17, ze dne 12. 11. 2019, jímž byli odvolatelé uznáni vinnými ze spáchání přestupku dle ust. § 178 odst. 1 písm. g) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), kterého se dopustili tím, že v období od 1. 3. 2019 do 31. 8. 2019 umožnili jiné osobě užívat stavbu v rozporu s účelem vymezeným v povolení stavby - rozhodnutí o přípustnosti stavby vydané Městským národním výborem v Hranicích, Odborem výstavby a územního plánování dne 19. 6. 1975 č. j. výst./2354/74/75-lš/405-173/1572 a kolaudačním rozhodnutím vydaným Městským národním výborem v Hranicích, Odborem výstavby a územního plánování dne 6. 10. 1978 č. j. výst./1086/78-Hd/201-49-2336. Za tento přestupek byla odvolatelům napadeným rozhodnutím uložena pokuta ve výši 60 000 Kč podle ust. § 178 odst. 3 písm. c) stavebního zákona a dále povinnost nahradit náklady řízení dle ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) a dle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám a o výši paušální částky nákladů řízení, ve výši 1 000 Kč.

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje, jako příslušný odvolací orgán podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, podle ust. § 89 odst. 1 a ust. § 178 odst. 2 správního řádu, přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí stavebního úřadu Hranice a na základě zjištěných skutečností rozhodl takto:

rozhodnutí stavebního úřadu Hranice č. j. OSUZPD/44996/19-17, ze dne 12. 11. 2019, se dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu

r u š í

v celém rozsahu a věc se vrací stavebnímu úřadu Hranice k novému projednání.

Účastníci řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu:

- Sportovní klub střelců Hranicka, z.s, IČ 64989151, Tř. 1. Máje 1330, 753 01 Hranice.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje (dále jen „odvolací orgán“), zjistil z předloženého správního spisu stavebního úřadu Hranice sp. zn. OSUZPD/44996/19 následující rozhodné skutečnosti.

Stavební úřad Hranice vydal dne 12. 11. 2019 shora označené rozhodnutí č. j. OSUZPD/44996/19-17, jímž byli odvolatelé uznáni vinnými ze spáchání správního přestupku proti stavebnímu řádu podle ustanovení § 178 odst. 1 písm. g) stavebního zákona, kterého se dopustili tím, že v období od 1. 3. 2019 do 31. 8. 2019 umožnili jiné osobě užívat stavbu v rozporu s účelem vymezeným v povolení stavby - rozhodnutí o přípustnosti stavby vydané Městským národním výborem v Hranicích, Odborem výstavby a územního plánování dne 19. 6. 1975 č. j. výst./2354/74/75-lš/405-173/1572 a kolaudačním rozhodnutím vydaným Městským národním výborem v Hranicích, Odborem výstavby a územního plánování dne 6. 10. 1978 č. j. výst./1086/78-Hd/201-49-2336. Odvolatelé podle stavebního úřadu Hranice užívali v období od 1. 3. 2019 do 31. 8. 2019 předmětnou střelnici na pozemku parc. č. 1834/4 v k. ú. Hranice k opakované střelbě ze zbraní ráže 9 mm, což je v rozporu s vydaným kolaudačním rozhodnutím ze dne 6. 10. 1978 pod č. j. výst./1086/78-Hd/201-49-2336 a rozhodnutím o přístupnosti stavby ze dne 19. 6. 1975 pod č. j. výst./2354/74/75-lš/405-173/1572, ze kterého vyplývá, že střelnice slouží pouze pro střelbu ze vzduchovek a malorážek. Za tento přestupek byla odvolatelům napadeným rozhodnutím uložena pokuta ve výši 60 000 Kč podle ust. § 178 odst. 3 písm. c) stavebního zákona a dále povinnost nahradit náklady řízení dle ust. § 95 odst. 1 zákon o odpovědnosti za přestupky a dle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám a o výši paušální částky nákladů řízení, ve výši 1 000 Kč.

Uvedené rozhodnutí Stavebního úřadu MěÚ Hranice bylo dne 13. 11. 2019 oznámeno odvolatelům, kteří jej následně dne 27. 11. 2019 napadli u stavebního úřadu Hranice odvoláním do všech výroků.

V tomto odvolání odvolatelé shrnuli na několika stranách předchozí řízení, která se v předmětné věci vedla. Odvolatelé dále mimo jiné uvedli, že nemůžou porušovat kolaudační rozhodnutí velkorážní střelbou, jelikož toto bylo vydáno bez jakéhokoliv omezení. Odvolatelé dále uvedli, že kolaudační rozhodnutí stanovilo podmínku pro užívání stavby, aby byly objekty udržovány v řádném stavu a užívány jen k účelům, pro něž bylo vydáno povolení. Odvolatelé dále uvedli, že je nepochybné, že tímto povolením je samotné kolaudační rozhodnutí, když se v něm hovoří a povoluje užívání stavby k danému účelu a to střelnice bez jakýchkoliv omezení či podmínek pro provoz, a že k tomuto bodu podmínek kolaudačního rozhodnutí se v žádném případě nemůže vázat rozhodnutí o přípustnosti stavby ze dne 19. 6. 1975. Odvolatelé dále uvedli, že rozhodnutí o přípustnosti stavby nebylo v žádném případě vydáno na stavbu na pozemku parc. č. 1834/4, ale nade vší pochybnost na stavbu zařízení střelnice na pozemku parc. č. 1834/1. Odvolatelé dále uvedli, že stavební povolení z 12. 10. 1967 nebylo vydáno na stavbu malorážkové střelnice, ale bylo vydáno k provedení nejnutnějších oprav na stavbě malorážkové střelnice na pozemku parc. č. 1834/1. Odvolatelé dále uvedli, že pod bodem č. 4 podmínek

kolaudačního rozhodnutí se Městský národní výbor v Hranicích vzdal svého práva, které mu dávalo ust. § 82 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb., k určení podmínek k provozování stavby a ponechal určení režimu užívání stavby jiným k tomu příslušným orgánům, v daném případě soudnímu znalci (balistik) a příslušné správě SNB. Odvolatelé dále uvedli, že v bodě č. 5 kolaudačního rozhodnutí je podmínka respektovat stanovisko balistika ze dne 17. 9. 1975, ve kterém balistik stanovil, že po splnění jeho podmínek povolí na střelnici i velkorážní zbraně. Odvolatelé dále uvedli, že následné povolení k provozu střelnice, které dne 22. 7. 1980 č. j. VB-668/Spr-1980 vydala tehdejší SNB, povolilo používání střelnice pro malorážní i velkorážní zbraně na podkladě předložené dokumentace. Odvolatelé dále uvedli, že povolení policie k provozu na střelnici, tedy k používání velkorážních zbraní je v souladu s kolaudačním rozhodnutím pro střelnici. Odvolatelé dále uvedli, že polní náčrt z roku 1942 nemá pro posouzení napadeného rozhodnutí žádný význam. Odvolatelé také uvedli, že dokumenty o odkupu předmětných pozemků jen potvrzují existenci pozemků již v roce 1966, tedy ještě před vydáním stavebního povolení z 12. 10. 1967 na provedení nejnutnějších oprav na stavbě malorážkové střelnice na pozemku parc. č. 1834/1 v k. ú. Hranice. Dále také uvedli, že dokument pozemkové mapy, na který odkazuje stavební úřad Hranice, a který má dosvědčit, že již v roce 1966 existovaly dva pozemky pozemek parc. č. 1834/1 a pozemek parc. č. 1834/4 v k. ú. Hranice jen potvrzují existenci pozemku parc. č. 1834/4, jako samostatný pozemek. Odvolatelé dále uvedli, že i ostatní dokumenty, které stavební úřad Hranice nově zahrnul do podkladů, potvrzují existenci dvou samostatných pozemků a to jen dokazuje, že na pozemku parc. č. 1834/1 v k. ú. Hranice již v době 1966 existovala stavba malorážkové střelnice, která vyžadovala provedení nejnutnějších oprav. Odvolatelé také uvedli, že z dokumentace ke stavebnímu povolení z 12. 10. 1967 vyplývá, že střelnice byla povolena jen na pozemku parc. č. 1834/4 a z dokumentace je také zřejmý půdorysný tvar stavby, její půdorysné rozměry a její umístění na pozemku parc. č. 1834/4. Odvolatelé také uvedli, že tento stavební plán byl vypracován bezesporu kolem roku 1966. Odvolatelé také uvedli, že z projektových dokumentací vyplývá, že jde o dvě zcela odlišné stavby na odlišných pozemcích a to pozemcích parc. č. 1834/4 a 1834/1 v k. ú. Hranice. Odvolatelé také uvedli, že aby bylo možné vyžadovat dodržování závazného posudku Ministerstva zdravotnictví – Českého inspektorátu lázní a zřídel, tak je nutné, aby byl obsažen v příslušném stavebním rozhodnutí. Tento posudek je obsažen pod bodem č. 8 rozhodnutí o přípustnosti stavby na zařízení střelnice na pozemku parc. č. 1834/1, ale není zakotven v žádném jiném rozhodnutí pro střelnici na pozemku parc. č. 1834/4 v k. ú. Hranice. Odvolatelé dále uvedli, že porovnáním projektových dokumentací obsažených ve spise musí být i laikovi naprosto jasné, že jde o dvě rozdílné stavby a ne o stavbu stejnou. Odvolatelé dále uvedli, že stavební úřad aplikuje ust. § 126 odst. 1 stavebního zákona na rozhodnutí o přípustnosti stavby střelnice, jako znak skutkové podstaty přestupku, tedy že rozhodnutí o přípustnosti je rozhodný podklad pro určení účelu stavby, který je v tomto rozhodnutí taxativně vymezen a jednoznačně z něj vyplývá vazba na kolaudační rozhodnutí. Odvolatelé také uvedli, že ust. § 126 odst. 1 stavebního zákona ale připouští užití účelu vymezeném v povolení stavby pouze v tom případě, pokud stavba nevyžadovala kolaudaci. Odvolatelé také uvedli, že pokud stavba kolaudována byla, ustanovení o posuzování účelu stavby podle vymezení ve stavebním povolení se neužije. Odvolatelé na námitku stavebního úřadu Hranice, že v žádném rozhodnutí nebylo rozhodnuto o změně užívání stavby střelnice pro jiné zbraně než vzduchovky a malorážky, uvedli, že žádné takové rozhodnutí nebylo a není třeba, neboť samotné kolaudační

rozhodnutí jako povolovací akt státu postačuje k tomu, aby střelnice mohla být a je užívána i pro střelbu z velkorážních zbraní. Odvolatelé dále uvedli, že uložená pokuta stavebním úřadem Hranice je pro odvolatele likvidační, kdy je uložena ve výši 2.5 násobku ročního příjmu odvolatelů, který činí ročně 20 000 Kč. Pro odvolatele je tedy nemožné zaplatit sankci z vlastních prostředků a dojde k likvidaci odvolatelů jako spolku.

Odvolací orgán se nejprve zabýval otázkou, zda bylo podané odvolání včasné, tedy v souladu s ust. § 83 odst. 1 správního řádu, a zda bylo podáno osobou k tomu oprávněnou v souladu s ust. § 81 odst. 1 správního řádu a shledal následující. Přitom shledal, že obě podmínky jsou splněny. Odvolatelům bylo předmětné rozhodnutí oznámeno doručením prostřednictvím pošty dne 13. 11. 2019 a odvolatelé podali své odvolání dne 27. 11. 2019, tedy v zákonné lhůtě 15 dnů pro podání odvolání. Odvolatelé jsou, jakožto osoba, o jejíž odpovědnosti za porušení zákona se rozhoduje, účastníkem řízení dle § 27 odst. 1 písm. b) správního řádu a ve spojení s ust. § 96 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky jí přísluší právo napadnout vydané rozhodnutí odvoláním.

Podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán z moci úřední přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží. Odvolací orgán pak, dojde-li k závěru, že je přezkoumávané rozhodnutí v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, dle § 90 odst. 1 správního řádu toto rozhodnutí buď zruší a řízení zastaví, nebo rozhodnutí zruší a věc vrátí k novému projednání, přičemž vysloví závazný právní názor pro toto nové projednání, anebo napadené rozhodnutí nebo jeho část změní. Neshledá-li odvolací orgán, že je rozhodnutí nezákonné či nesprávné, a pokud nenastane důvod k zastavení řízení dle odst. 3 cit. ust., odvolací orgán podle odst. 5 cit. ust. odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

Po přezkoumání věci odvolací orgán dospěl k závěru, že výrok předmětného rozhodnutí a i odůvodnění rozhodnutí je za hranicí přezkoumatelnosti, kdy nebyly splněny zákonné podmínky. Odvolací orgán musí uvést, že ve výroku předmětného rozhodnutí shledal nedostatky, které mají za důsledek nepřezkoumatelnost odvoláním napadeného rozhodnutí. Odvolací orgán vzhledem k nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí nemohl posoudit, zda výroky rozhodnutí byly správné, což odůvodňuje odvolací orgán následovně.

Stavební úřad Hranice ve výroku č. I. napadeného rozhodnutí uvedl, že uznal odvolatele vinné z přestupku proti stavebnímu řádu podle ustanovení § 178 odst. 1 písm. g) stavebního zákona, který spočívá v tom, že odvolatelé v období od 1. 3. 2019 do 31. 8. 2019 umožnili jiné osobě užívat stavbu v rozporu s účelem vymezeným v povolení stavby - rozhodnutí o přípustnosti stavby vydané dne 19. 6. 1975 č. j. výst./2354/74/75-lš/405-173/1572 a kolaudačním rozhodnutím vydaným dne 6. 10. 1978 č. j. výst./1086/78-Hd/201-49-2336. Stavební úřad Hranice však blíže nespécifikoval, podle kterého znění stavebního zákona postupoval, tedy zda jde o skutkovou podstatu ust. § 178 odst. 1 písm. g) stavebního zákona, v účinném znění stavebního zákona či nikoli. Toto určení je pro celý výrok o vině zásadní, protože jde o trvalý přestupek. Z hlediska právní teorie rozeznáváme v případě delšího časového období spáchání přestupku, pokračování v přestupku,

hromadný přestupek nebo přestupek trvajících. Odvolací orgán cituje ust. § 8 zákona o odpovědnosti za přestupky, kdy trvajících přestupek je takový přestupek, jehož znakem je jednání pachatele spočívající ve vyvolání a následném udržování protiprávního stavu nebo jednání pachatele spočívající v udržování protiprávního stavu, který nebyl pachatelem vyvolán. Přestupek může být spáchán v krátkém časovém okamžiku nebo i v delším časovém období, což může mít vliv na odpovědnost za přestupek např. s ohledem na věk pachatele přestupku, s ohledem na časovou působnost zákona, s ohledem na běh promlčecí doby, s ohledem na určení druhu a výměry správního trestu, nebo také s ohledem na povahu a závažnost přestupku. V případě trvajících přestupku je pro společnost nejnebezpečnější udržování protiprávního stavu, kdy stupeň nebezpečnosti přestupku se postupem času buď nemění, nebo se ještě zvětšuje tím více, čím déle čin trvá. U trvajících přestupku jde o jedno jednání (jeden skutek), tj. jeden přestupek, který trvá tak dlouho, pokud je protiprávní stav udržován. Trvajících přestupek je tak ukončen ukončením protiprávního stavu.

Návaznost hmotně právního předpisu na procesně právní v předmětném řízení a jejich aplikace v průběhu času, je pro celé řízení a přezkoumatelnost předmětného rozhodnutí velmi zásadní. V ust. § 2 odst. 1. zákona o odpovědnosti za přestupky je uvedeno, že odpovědnost za přestupek se posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku, podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější. Z výše uvedeného se může odvolací orgán jen domnívat, že jde stavební zákon účinný ve výše uvedeném časovém rozmezí.

Odvolací orgán dále uvádí, že stavební úřad Hranice ve výroku č. III. napadeného rozhodnutí vadně uvedl ustanovení správního řádu, podle kterého uložil odvolatelům nahradit náklady řízení paušální částkou. Odvolací orgán konstatuje, že zákon o odpovědnosti za přestupky, jako speciální procesně právní předpis obsahuje v ust. § 95 odst. 1 ustanovení o nákladech řízení, kdy správní orgán uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou stanovenou v ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám a o výši paušální částky nákladů řízení.

Odvolací orgán dále uvádí, že ustanovení § 178 odst. 1 písm. g) stavebního zákona stanoví, že fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 126 odst. 1 stavebního zákona užívá stavbu v rozporu s účelem vymezeným v kolaudačním rozhodnutí, v kolaudačním souhlasu nebo v oznámení o užívání stavby, nebo s účelem vymezeným v povolení stavby, nevyžaduje-li stavba kolaudaci, nebo takové užívání umožní jiné osobě.

Dále ustanovení § 126 odst. 1 stavebního zákona stanoví, že stavbu lze užívat jen k účelu vymezenému zejména v kolaudačním rozhodnutí, v oznámení o užívání stavby nebo v kolaudačním souhlasu. Nevyžaduje-li stavba kolaudaci podle § 119 odst. 1, lze ji užívat jen k účelu vymezenému v povolení stavby.

Toto ustanovení si stavební úřad Hranice velmi zvláště vyložil, když uvedl, že v § 126 odst. 1 stavebního zákona je uvedeno, že „stavbu lze užívat k účelu vymezenému zejména v kolaudačním rozhodnutí, lze ji užívat jen k účelu vymezenému v povolení stavby, takže se má za to, že v tomto případě, je účel vymezený v povolení o přípustnosti stavby ze dne 19. 6. 1975 pod č. j. Výst/2354/74/75-Iš/405-173/1572“.

Odvolací orgán upozorňuje na pochybení stavebního úřadu Hranice a uvádí, že ust. § 126 odst. 1 stavebního zákona ve druhé větě je možné použít, jen pokud stavba nevyžadovala kolaudaci pro užívání. V daném případě předmětnou stavbu v době její realizace bylo nutné kolaudovat, a proto je nutné vyložit předmětné ust. § 126 odst. 1 stavebního zákona tak, že předmětnou stavbu lze užívat k účelu vymezenému v kolaudačním rozhodnutí. Proto nemohl stavební úřad uznat vinné odvolatele výrokem znějícím tak, jak ho uvedl stavební úřad Hranice, když v něm odkazoval i na rozhodnutí o přípustnosti stavby, jako rozhodnutí, ve kterém je uveden účel užívání, když skutková podstata ust. § 178 odst. 1 písm. g) stavebního zákona stanoví, že fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 126 odst. 1 stavebního zákona užívá stavbu v rozporu s účelem vymezeným v kolaudačním rozhodnutí. Pokud stavba vyžadovala kolaudaci, což v daném případě vyžadovala, tak je nutné vycházet z kolaudačního rozhodnutí, jako pokladu pro skutkovou podstatu a dále odůvodnit provázanost oněch rozhodnutí, tedy rozhodnutí o přípustnosti stavby a kolaudačního rozhodnutí. Tato provázanost mezi kolaudačním rozhodnutím a rozhodnutím o přípustnosti stavby je zcela zásadní pro uznání viny z hlediska přestupku projednávaného, protože až rozhodnutí o přípustnosti stavby odkazuje na závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví - Českého inspektorátu lázní a zřidel, které stanoví podmínku, že na střelnici lze střílet pouze malorážkami a vzduchovkami. Podle odvolacího orgánu jsou tímto propojením a vodítkem projektové dokumentace. Není však možné připustit zvolený způsob stavebního úřadu Hranice, který ve své podstatě pouze uvedl, že předmětné projektové dokumentace na sebe navazují a tím pádem na sebe navazují i předmětná rozhodnutí. Z napadeného rozhodnutí musí zcela zřetelně vyplynout, že stavba střelnice, která je zaznamenána v projektové dokumentaci z roku 1967, v projektové dokumentaci z roku 1975, projektové dokumentaci skutečně provedené stavby z roku 1978, která se přikládala ke kolaudačnímu řízení, je svým umístěním totožná se stavbou střelnice, která je podle stavebního úřadu Hranice užívána v rozporu s rozhodnutím o přípustnosti stavby, které odkazovalo na posudek Ministerstva zdravotnictví, Českého inspektorátu lázní a zřidel a kolaudačním rozhodnutím, ve kterém je uvedeno, že stavbu lze užívat jen k účelům, pro které bylo vydáno povolení, myšleno stavební povolení. Další srovnání nabízí i projektová dokumentace z roku 1988, která se přikládala k přístavbě střelnice a je obsažena ve spisové dokumentaci. Stavební úřad Hranice se však těmito dokumenty, které by mohly objasnit celou věc, detailněji nezabýval.

Dále stavební úřad Hranice v napadeném rozhodnutí konstatoval, že na základě svých zjištění je stavba střelnice Pod Hůrkou v Hranicích dle stavebního zákona povolena a zkolaudována jen pro střelbu ze vzduchovek a malorážek, kdy svůj právní názor opírá o následující skutečnosti.

Ve správním spise se nachází mapa - polní náčrt, která byla vyhotovena v období od dubna do července roku 1942, kdy jsou na ní zakresleny pouze pozemky parc. č. 1834/1 a parc. č. 1834/2 k. ú. Hranice.

Dále dne 21. 7. 1966 byl schválen investiční záměr na výstavbu malorážkové střelnice v Hranicích na pozemcích parc. č. 1834/1 a 1834/4 v k. ú. Hranice, na základě investičního úmyslu sestaveného Okresním výborem v Přerově, Svazu pro spolupráci s armádou (dále jen „svazarm“) a schváleného dne 12. 8. 1966 Městským národním výborem Hranice, kdy byl na základě tohoto schválení svazarm Městským národním výborem vyzván k vyřešení majetkových vztahů, jelikož pozemky parc. č. 1834/1 a 1834/4 byly v soukromém vlastnictví paní [REDAKCE] bytem ul.

██████████ Současně Městský národní výbor Hranice uvedl, že k vydání stavebního povolení je nutné předložit projektovou dokumentaci ve dvou vyhotoveních.

Dále dne 19. 12. 1966 byl sepsán notářský zápis o prodeji a postoupení pozemků parc. č. 1834/1 o výměře 8902 m² a pozemku parc. č. 1834/4 o výměře 2526 m², vše v k. ú. Hranice, které od paní ██████████ bytem ul. ██████████ odkoupil svazarm pro potřebu stavby malorážkové střelnice.

Ve správním spise se dále nachází nedatovaná kopie mapy pozemkového katastru v měřítku 1:1000 se zakresleným pozemkem parc. č. 1834/4 k. ú. Hranice, který byl zakreslen na délku podél hranice s pozemkem parc. č. 1930/1 k. ú. Hranice a kratší částí hraničil s pozemkem parc. č. 1833 v k. ú. Hranice, nikoliv tak jak je zakreslen v mapách v současné době.

Dále dne 14. 11. 1966 byl vydán předchozí souhlas na odnětí zemědělské půdy o výměře 3500 m² z pozemku parc. č. 1834/1 v k. ú. Hranice pro výstavbu malorážkové střelnice v Hranicích. Dne 25. 4. 1967 bylo vydáno rozhodnutí o odnětí zemědělské půdy na část pozemku parc. č. 1834/1 k. ú. Hranice o výměře 3500 m² pro stavbu malorážkové střelnice v Hranicích pro svazarm.

Dále dne 12. 10. 1967 pod č. j. Výst. 1316/67-IŠ/264 bylo vydáno Městským národním výborem v Hranicích stavební povolení k provedení udržovacích prací na stavbě malorážkové střelnice na pozemku parc. č. 1834/1 k. ú. Hranice, kdy k tomuto stavebnímu povolení byla přiložena a označena číslem výše uvedeného stavebního povolení a datem 12. 10. 1967 projektová dokumentace z května roku 1966 a to mimo jiné přehledná situace v měřítku 1:5000 a podrobná situace v měřítku 1:250. Odvolací orgán doplňuje, že součástí projektové dokumentace je také technická zpráva, která uvádí, že střelnice se rozprostírá v areálu Pod Hůrkou na parcele parc. č. 1834/1. Severní strana je oplocena od parcely parc. č. 1833, západní strana je ukončena oplocením AC Svazarm Hranice, východní strana je ukončena oplocením soukromých parcel a lesem Hůrkou a jižní strana je ukončena oplocením soukromých parcel. Na parcele parc. č. 1834/1 je proveden zářez do svahu o rozměrech cca 75 x 25 m.

Stavební úřad Hranice z tohoto stavebního povolení dovozuje, že vzhledem k tomu, že se dle stavebního zákona povoluje hlavně stavba a ta se povolovala na části pozemku parc. č. 1834/1 k. ú. Hranice, byl v tomto povolení uveden pouze pozemek parc. č. 1834/1 v k. ú. Hranice, i když jak je zřejmé z doložené projektové dokumentace, byl celý komplex střelnice povolen na obou pozemcích, tedy parc. č. 1834/1 a parc. č. 1834/4 vše v k. ú. Hranice. Z této přiložené projektové dokumentace v daných měřítcích jsou zřejmé jednotlivé odstupy od sousedních pozemků a celkové umístění předmětné stavby střelnice, konkrétně střeliště a nosiče terčů.

Dále dne 30. 5. 1974 byla na Městský národní výbor Hranice doručena žádost o prodloužení platnosti stavebního povolení ze dne 12. 10. 1967 pod č. j. Výst. 1316/67-IŠ/264 za účelem provedení stavby střelnice v prostoru Pod Hůrkou + plány a technická zpráva.

Dne 10. 7. 1974 bylo vydáno rozhodnutí o přerušení řízení a stavebník, tedy svazarm byl vyzván k doplnění vyjádření Ministerstva zdravotnictví – Českého inspektorátu lázní a zřidel. Dne 31. 7. 1974 byl vydán pod č. j. ČIL-485-26.6.1974 Ministerstvem zdravotnictví – Českým inspektorátem lázní a zřidel závazný posudek k dobudování

střelnice svazarmu Hranice v lokalitě Pod Hůrkou v Hranicích, za podmínky, že tato střelnice bude mimo jiné sloužit pouze pro střelbu ze vzduchovek a malorážek.

Dále dne 19. 6. 1975 po doplnění projektové dokumentace svazarmem bylo vydáno Městským národním výborem v Hranicích, odborem výstavby a územního plánování rozhodnutí o přípustnosti stavby zařízení střelnice na pozemku p. č. 1834/1 v k. ú. Hranice, kde je uvedeno, že je vyřizována žádost svazarmu ze dne 30. 5. 1974, tedy žádost o prodloužení stavebního povolení ze dne 12. 10. 1967 č. j. Výst. 1316/67-lš/264. V tomto rozhodnutí o přípustnosti stavby je v bodě č. 8 stanovena podmínka, že je nutné dodržet závazný posudek MZ ČSR – inspektorátu lázní a zřídel Praha ze dne 31. 7. 1974 č. j. ČIL-485-26.6.1974. V předmětném rozhodnutí o přípustnosti stavby je také uvedeno, že si Městský národní výbor ponechává jedny plány a jedny vrací. Kopie těchto plánů jsou ve správním spise včetně technické zprávy. Odvolací orgán doplňuje, že v této technické zprávě je uvedeno, že výstavba střelnice se nachází v areálu Pod Hůrkou v Hranicích na parcele parc. č. 1834/1 pod č. 1834/4 v k. ú. Hranice. Severovýchodní strana je oplocená soukromým pozemkem parc. č. 1833, jihovýchodní stranu tvoří vlastní rezervace Hůrka, jihozápadní strana je částečně oplocena soukromým pozemkem parc. č. 1834/7 a severozápadní strana tvoří částečně oplocená parcela 1846/3. Dále na ni navazuje oplocení parcely č. 1847, která je v užívání campu Hranice.

Dne 31. 3. 1978 svazarm požádal o provedení kolaudačního řízení dokončené stavby střelnice v areálu Pod Hůrkou v Hranicích včetně oplocení, kdy k této žádosti doložil dokumentaci skutečného provedení stavby ze dne 6. 10. 1978 a jak uvedl stavební úřad Hranice tato je v souladu s oběma již dříve citovanými dokumentacemi. Stavební úřad Hranice dále uvedl, že porovnáním dokumentací je zřejmé, že se jedná pouze o jednu střelnici Pod Hůrkou v Hranicích.

Dále byl ke kolaudačnímu řízení přiložen geometrický plán Geodézie n. p. Opava, SG Přerov, prac. Hranice č. 950-8-30-78-79081 ze dne zaměření 7. 8. 1978. Stavební úřad Hranice dále uvedl, že rovněž z doloženého geometrického plánu zaměření střelnice, je zřejmé, že tato je již zapsána na pozemku parc. č. 1834/4 k. ú. Hranice a vzhledem k novému zaměření se změnil i tvar pozemku parc. č. 1834/4 v k. ú. Hranice, kdy větší část se nachází podél pozemku parc. č. 1833 v k. ú. Hranice a menší podél hranice pozemku parc. č. 1930/1 v k. ú. Hranice. Stavební úřad Hranice dále uvedl, že původně, jak je zřejmé z pozemkové mapy, byl tento pozemek větší částí podél hranice s pozemkem parc. č. 1930/1 a menší podél hranice pozemku parc. č. 1833 k. ú. Hranice.

Odvolací orgán dále dodává, že kolaudační rozhodnutí č. j. Výst/1086/78-Hd/201-49-2336 ze dne 6. 10. 1978 povolilo užívání stavby střelnice v lokalitě Pod Hůrkou v Hranicích umístění na pozemku parc. č. 1834/4 s příjezdovou komunikací přes pozemek parc. č. 1843/1 vše v k. ú. Hranice s rozměry střeliště 24,50 x 3,60 m a rozměry klubovny a šatny 9,90 x 4,30 m, kdy celý areál byl oplocen drátěným pletivem výšky 150 cm s ocelovými sloupky.

Stavební úřad pro zhodnocení všech podkladů uvedl, že z těchto podkladů je zřejmé, že dne 19. 6. 1975 pod č. j. Výst/2354/74/75-lš/405-173/1572 bylo vydáno rozhodnutí o přípustnosti stavby zařízení střelnice na pozemku parc. č. 1834/1 v kat. území Hranice, kde je v bodě č. 8 rozhodnutí uvedena pro stavebníka povinnost dodržet podmínky závazného posudku MZ ČSR-Inspektorátu lázní a zřídel Praha ze dne 31. 7. 1974 č. j. ČIL-485-26.6.1974. Stavební úřad Hranice dále uvedl, že kolaudační rozhodnutí č. j. Výst/1086/78-Hd/201-49-2336 ze dne 6. 10. 1978, které na

přípustnost stavby přímo navazuje, nemohlo osvědčit jiné užívání stavby, než bylo dříve povoleno. Dále stavební úřad Hranice uvedl, že v § 126 odst. 1 stavebního zákona (pravděpodobně účinného v době spáchání přestupku) je uvedeno, že stavbu lze užívat k účelu vymezenému zejména v kolaudačním rozhodnutí, lze ji užívat jen k účelu vymezenému v povolení stavby. Z této definice stavební úřad Hranice dovodil, že v daném případě je účel vymezený v povolení o přípustnosti stavby ze dne 19. 6. 1975 pod č. j. Výst/2354/74/75-IŠ/405-173/1572.

Stavební úřad Hranice dále uvedl, že z kolaudačního rozhodnutí jednoznačně vyplývá vazba na rozhodnutí o přípustnosti stavby ze dne 19. 6. 1975, a to včetně jeho podmínky č. 8 (dodržení závazného posudku MZ ČSR – Českého inspektorátu lázní a zřidel ze dne 31. 7. 1974, který mimo jiné stanovil, že střelnice může sloužit pouze pro střelbu ze vzduchovek a malorážek). Stavební úřad Hranice dále konstatoval, že rozsah užívání střelnice, kdy byla stavba střelnice ve výše uvedeném časovém rozmezí užívána i ke střelbě z velkorážních zbraní, je v rozporu s kolaudačním rozhodnutím, v jehož výroku stanovená podmínka č. 1) povoluje užívat stavbu pouze k účelům, pro které byla povolena.

Stavební úřad Hranice v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že má za prokázané, že stavba střelnice umístěná na pozemku parc. č. 1834/4. v k. ú. Hranice v lokalitě Hranice, pod Hůrkou, byla povolena a může být užívána pouze ke střelbě ze vzduchovek a malorážek. Dále také uvedl, že i přes tuto skutečnost odvolatelé opakovaně umožňují střelbu na střelnici z jiných zbraní, než které jsou na střelnici Pod Hůrkou povoleny. Podle stavebního úřadu Hranice jsou odvolatelé odpovědní ze spáchání přestupku dle § 178 odst. 1 písm. g) stavebního zákona.

Odvolací orgán uvádí, že ust. § 2 zákona č. 87/1958 Sb., o stavebním řádu účinném od 1. 10. 1960 do 30. 9. 1976 stanovil, že stavby a stavební práce lze provádět jen podle předepsané projektové a rozpočtové dokumentace a podle rozhodnutí o přípustnosti stavby. Ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 87/1958 Sb., o stavebním řádu účinném od 1. 10. 1960 do 30. 9. 1976 stanovil, že dokončených staveb nebo jejich dokončených provozně ucelených částí lze užívat jen k povoleným účelům a dále ust. § 10 odst. 1 zákona č. 87/1958 Sb., o stavebním řádu účinném od 1. 10. 1960 do 30. 9. 1976 stanovil, že před započítím stavebních prací je stavebník povinen požádat stavební úřad o vydání rozhodnutí o přípustnosti stavby a předložit předepsanou dokumentaci.

Odvolací orgán dále uvádí, že ustanovení § 55 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném v době podání žádosti o kolaudační rozhodnutí, stanovil, že stavební povolení se vyžaduje, pokud tento zákon a prováděcí předpisy k němu nebo zvláštní předpisy nestanoví jinak, u staveb všeho druhu bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, účel a dobu trvání, stavební povolení se vyžaduje též u změny staveb, zejména u přístavby, nástavby a stavebních úprav.

Dále ustanovení § 76 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném v době podání žádosti o kolaudační rozhodnutí stanovil, že dokončenou stavbu, popřípadě její část schopnou samostatného užívání nebo tu část stavby, na které byla provedena změna nebo udržovací práce, pokud tyto stavby vyžadovaly stavební povolení, lze užívat jen na základě kolaudačního rozhodnutí.

Odvolací orgán dále uvádí, že ve správním spise je doloženo stavební povolení ze dne 12. 10. 1967, ze kterého vyplývá, že podáním ze dne 21. 7. 1966 bylo požádáno

o povolení k „provedení prací na stavbě malorážkové střelnice na pozemku parc. č. 1834/1 k. ú. Hranice, Pod Hůrkou dle schválené dokumentace. Městský národní výbor v Hranicích vydal stavební povolení na provedení nejnutnějších oprav. Dále stanovil podmínku, že práce musí být provedeny do konce roku 1968. Z uvedeného vyplývá, že se na pozemku parc. č. 1834/1 již v roce 1967 měla nacházet blíže nespecifikovaná střelnice, jejíž opravy městský národní výbor povolil.

Odvolací orgán dále uvádí, že rozhodnutí o přípustnosti stavby, které Městský národní výbor v Hranicích vydal pro stavbu „zařízení“ střelnice na pozemku parc. č. 1834/1 k. ú. Hranice, v trati Pod Hůrkou, je spolu se stavebním povolením z roku 1967 již druhý dokument, který se týká stavby střelnice na pozemku parc. č. 1834/1. Předmětem řízení o přestupky je však stavby střelnice na pozemku parc. č. 1834/4.

Rozpor mezi dvěma výše popsány rozhodnutími, která specifikovala stavbu střelnice na pozemku parc. č. 1834/1 a kolaudačním rozhodnutím, ve kterém je stavba střelnice specifikována na pozemku parc. č. 1834/4 v k. ú. Hranice, je jen těžko rozporovat odůvodněním stavebního úřadu, že projektové dokumentace a jednotlivá rozhodnutí na sebe navazují. Z popsanych dokumentů totiž nelze bez pochybností dospět k závěru, že se žádná střelnice na pozemku parc. č. 1834/1 nenacházela a střelnice existovala vždy pouze na pozemku parc. č. 1834/4. Jediným pojítkem jsou projektové dokumentace v měřících, které specifikují umístění stavby střelnice, případně střelnic. Stavební úřad se však těmito projektovými dokumentacemi blíže nezabýval v napadeném rozhodnutí. Pokud by stavební úřad nechal zaměřit současné umístění stavby střelnice a porovnal by ho s umístěním stavby střelnice uvedených v projektových dokumentacích, tak by mohl dospět k závěru, že se jedná o pořád stejnou stavbu, protože některé hranice se v průběhu času neměnily a z porovnání vzdáleností je možné dojít k pravděpodobnému závěru, zda se jedná o dvě různé stavby nebo jde o totožnou stavbu střelnice. Tyto kroky však stavební úřad Hranice neučinil a vychází jen z domněnek, že se může jednat o stejnou stavbu.

Odvolací orgán dále uvádí, že součástí spisu je i geometrický plán pro zaměření budovy střelnice, č. 950-8-30-78-79081, vyhotovený dne 14. 8. 1978, kde je samostatně uveden pozemek parc. č. 1834/1 a 1834/4 v k. ú. Hranice. V mapě v měřítku 1:1000 je zakreslen pozemek parc. č. 1834/4 s budovou č. e. 2940 označenou jako střelnice. Dále je v geometrickém plánu uveden pozemku parc. č. 1834/1 s budovou č. e. 2939 označenou jako „hospodářská budova“. Odvolací orgán uvádí, že z výše uvedeného vyvstává další pochybnost, kdy v napadeném rozhodnutí není dostatečně odůvodněno, zda rozhodnutí o přípustnosti stavby bylo vydáno nikoli pro střelnici, ale pro „zařízení střelnice“ na pozemku parc. č. 1834/1.

Odvolací orgán dále uvádí, že z notářského zápisu ze dne 19. 12. 1966, č. NZ 687/66, kupní smlouvy na pozemek parc. č. 1834/1 a 1834/4 vyplývá, že již v roce 1966 existovaly dva samostatné pozemky s parc. č. 1834/1 a 1834/4. Tyto skutečnosti jsou zřejmé i z nedatované mapy obsažené ve správním spise, ale i tento dokument nevyjasňuje, zda se rozhodnutí o přípustnosti stavby týkalo skutečně současné střelnice a při označení pozemku parc. č. 1834/1 namísto 1834/4 došlo k písařské chybě, či se rozhodnutí o přípustnosti stavby vztahovalo toliko na zařízení střelnice, za které by bylo možné považovat hospodářskou budovu uvedenou v geometrickém plánu z roku 1978 či jinou budovu, a označení pozemku parc. č. 1834/1 bylo správné. Tyto rozpory však v napadeném rozhodnutí stavební úřad Hranice bez důvodných pochybností nevyvrátil.

Odvolací orgán dále uvádí, že v bodě č. 8 rozhodnutí o přípustnosti stavby je uvedeno, že je třeba dodržet závazný posudek Ministerstva zdravotnictví - Českého inspektorátu lázní a zřidel. Existuje tak přímá provázanost mezi rozhodnutím o přípustnosti stavby a závazným posudkem, který omezil provoz střelnice pro určité typy zbraní (aniž by však samostatně vymezoval, na jakých pozemcích se předmětná střelnice má nacházet).

Podle úvahy stavebního úřadu Hranice kolaudační rozhodnutí jednoznačně odkazuje na rozhodnutí o přípustnosti stavby, které dále odkazuje na závazný posudek Ministerstva zdravotnictví - Českého inspektorátu lázní a zřidel, který stanovil podmínku č. 2: „Střelnice může sloužit pouze pro střelbu ze vzduchovek a malorážek“. Odvolací orgán však po seznámení se s obsahem daných rozhodnutí a dalších podkladů ve správním spise má za to, že k tomuto jednoznačnému závěru nelze bez zjištění dalších skutečností o současném umístění stavby střelnice s porovnáním umístění staveb uvedených v projektových dokumentacích dospět.

Odvolací orgán dále uvádí, že kolaudačním rozhodnutím Městský národní výbor v Hranicích, odbor výstavby a územního plánování, povolil užívání stavby střelnice v lokalitě Pod Hůrkou v Hranicích, umístěné na pozemku parc. č. 1834/4, s příjezdovou komunikací přes pozemek parc. č. 1834/1 k. ú. Hranice. Kolaudační rozhodnutí však přímý odkaz na rozhodnutí o přípustnosti stavby neobsahuje. V kolaudačním rozhodnutí je pouze uvedeno, že po dobu trvání stavby budou objekty udržovány v řádném a užitelném stavu a užívány pouze k účelům, pro něž bylo vydáno povolení. Odvolací orgán uvádí, že tato podmínka je tak obecná, že s ohledem na výše uvedené nejasnosti nelze seznat, zda za zmiňované „povolení“ lze považovat stavební povolení z roku 1967, rozhodnutí o přípustnosti stavby či se jednalo o další specifické povolení. Nelze však přisvědčit odvolatelů, že toto „povolení“ je samotné kolaudační rozhodnutí. Obecně odvolací orgán uvádí, že v době realizace stavby s účinností tehdejšího stavebního zákona, jak je uvedené výše, mohla kolaudace následovat až po stavebním povolení. Odvolací orgán dále uvádí, že kolaudační rozhodnutí odkazuje přímo pouze na protokol o rekognoskaci rozestavěné malorážkové střelnice ze dne 17. 9. 1975, protože v bodě 6 stanovilo, že je nutno respektovat stanovisko balistika ze dne 17. 9. 1975. Stanovisko balistika však nemá vliv na povolené užívání z hlediska stavebního práva. Stavební úřad Hranice tak podle odvolacího orgánu nemohl bez dalšího dospět k jednoznačnému závěru, že kolaudační rozhodnutí přímo odkazuje na rozhodnutí o přípustnosti stavby, které zní na „zařízení“ střelnice a pozemek parc. č. 1834/1 a to se skutečně vztahuje na stavbu střelnice na pozemku parc. č. 1834/4.

Odvolací orgán uvádí, že stěžejní otázkou pro daný přestupek a tedy naplnění dané skutkové podstaty užívání je, zda předmětná stavba střelnice je užívána v rozporu s kolaudačním rozhodnutím vydaným Městským národním výborem v Hranicích, Odborem výstavby a územního plánování dne 6. 10. 1978 č. j. výst./1086/78-Hd/201-49-2336 a zda toto rozhodnutí se váže na stále stejnou stavbu střelnice, která je vymezená v rozhodnutí o přípustnosti stavby vydané Městským národním výborem v Hranicích, Odborem výstavby a územního plánování dne 19. 6. 1975 č. j. výst/2354/74/75-Iš/405-173/1572. Tedy zda stavba střelnice stojící v dnešní době na pozemku parc. č. 1834/4 v k. ú. Hranice je stejnou stavbou, na kterou odkazují rozhodnutí o přípustnosti stavby ze dne 19. 6. 1975 pod č. j. Výst/2354/74/75-Iš/405-173/1572 a rozhodnutí ze dne 12. 10. 1967 pod č. j. Výst. 1316/67-Iš/264 Městského národního výboru Hranicích.

Odvolací orgán uvádí, že stavební úřad Hranice bez důvodných pochybností opět neprokázal důvodnou provázanost mezi výše uvedenými rozhodnutími Městského národního výboru Hranice a také dostatečným způsobem neprokázal, zda stavba střelnice, která je uvedena v předmětných rozhodnutích je stavbou, která je v dnešní době umístěna na pozemku parc. č. 1834/4 a užívána v rozporu s povoleným užíváním dle stavebního zákona. Stavební úřad tedy neprokázal bez důvodných pochybností, zda byla naplněna skutková podstata ust. § 178 odst. 1 písm. g) stavebního zákona. Závěry stavebního úřadu Hranice shledal odvolací orgán za nedostačující pro posouzení, zda byla naplněna výše uvedená skutková podstata.

V návaznosti na rozsudek Krajského soud v Ostravě - pobočky v Olomouci ze dne 26. 3. 2019 vedený pod č. j. 65 A 27/2017-71, který je pro odvolací orgán i stavební úřad Hranice důležitý i z hlediska projednávání přestupku, musí stavební úřad Hranice na základě spisového materiálu a popsanych úvah dospět k jednoznačnému závěru, že lze na předmětné střelnici střilet toliko z malorážek a vzduchovek a tedy pokud odvolatelé umožňují užívání předmětné střelnice i pro velkorážní zbraně, naplňují výše uvedenou skutkovou podstatu přestupku stavebního zákona.

Odvolací orgán dospěl k závěru, že stavební úřad Hranice dostatečným způsobem neprokázal, že byla skutková podstata přestupku naplněna. Z hlediska přezkoumání předmětného rozhodnutí, kdy stavební úřad Hranice zastává názor, že existuje provázanost a návaznost kolaudačního rozhodnutí ze dne 6. 10. 1978 č. j. Výst/1086/78-Hd/201-49-2336 na rozhodnutí o přípustnosti stavby zařízení střelnice ze dne 19. 6. 1975 pod č. j. Výst/2354/74/75-Iš/405-173/1572, má tato návaznost jednotlivým rozhodnutím zásadní význam pro posouzení napadeného rozhodnutí, protože tato provázanost je nutná pro naplnění výše uvedené skutkové podstaty, tedy, že odvolatelé umožňují užívat předmětnou střelnici v rozporu s kolaudačním rozhodnutím. Odvolací orgán uvádí, že z hlediska důkazní nouze je možné, že prokázání výše uvedené provázanosti mezi jednotlivými rozhodnutími a řízeními bude velmi obtížné. Avšak pro posouzení, zda odvolatelé se dopustili a dopouští protiprávního jednání, je z hlediska výše uvedeného zcela zásadní.

Odvolací orgán uvádí, že stavební úřad Hranice dostatečným způsobem neprokázal a neodůvodnil své závěry, zda existovala stavba střelnice pouze na pozemku parc. č. 1834/4 v k. ú. Hranice, či i na pozemku parc. č. 1834/1 v k. ú. Hranice a vyvrátit tak pochybnosti vznesené odvolateli. Dále neobjasnil, čeho se týkalo rozhodnutí o přípustnosti stavby a co bylo myšleno označením „zařízení“ střelnice. Dále stavební úřad Hranice dostatečným způsobem nevysvětlil vztah mezi stavebním povolením z roku 1967 a rozhodnutím o přípustnosti stavby.

Odvolací orgán znovu opakuje, že stavební úřad Hranice dostatečným způsobem neodůvodnil rozpory, které jsou ve spisové dokumentaci, a to, že kolaudační rozhodnutí ze dne 6. 10. 1978 č. j. Výst/1086/78-Hd/201-49-2336, které neobsahuje podmínky a váže se na pozemek parc. č. 1834/4 v k. ú. Hranice, je v rozporu s rozhodnutím o přípustnosti stavby zařízení střelnice ze dne 19. 6. 1975 pod č. j. Výst/2354/74/75-Iš/405-173/1572, které se váže na jiný pozemek a to pozemek s parc. č. 1834/1 v k. ú. Hranice. Z důvodu nepřezkoumatelnosti výroku rozhodnutí však není možné odůvodnění předmětného rozhodnutí přezkoumat.

Odvolací orgán vzhledem k nepřezkoumatelnosti napadeného výroku nemohl posoudit, zda tento výrok byl správný, a proto se ani nemohl zabývat konkrétními námitkami odvolatelů. Odvolatelé však mohou tyto skutečnosti uplatnit v novém projednání věci před stavebním úřad Hranice.

Vzhledem k výše uvedenému došel odvolací orgán k závěru, že napadené rozhodnutí nevyhovuje požadavkům řádného vyhotovení výroku a odůvodnění, jak stanoví § 68 odst. 2 a 3 správního řádu, a tudíž je nepřezkoumatelné. Z výše uvedených důvodů dále odvolací orgán nemůže konstatovat, že by stavební úřad Hranice postupoval, jak mu ukládá zákon, a zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu), všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch odvolatelů (§ 50 odst. 3 správního řádu). Odvolací orgán je proto nucen napadené rozhodnutí v celém rozsahu zrušit a vrátit věc stavebnímu úřadu Hranice k novému projednání.

Stavební úřad Hranice v novém projednání odstraní výše uvedené vady a dále bude postupovat podle právních předpisů a právního názoru odvolacího orgánu, zejména posoudí úplnost shromážděných podkladů pro vydání rozhodnutí a podle potřeby je doplní tak, aby byly splněny zákonné požadavky na zjištění stavu věci, přičemž přihlédne ke všemu, co vyšlo v řízení najevo (§ 3 a § 50 odst. 3 správního řádu), a v případném novém rozhodnutí se zaměří na jeho řádné vypracování, aby výroková část, jednotlivé výroky, i odůvodnění obsahovaly náležitosti stanovené ust. § 68 odst. 2 a 3 správního řádu.

Poučení účastníků

Podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu se nelze proti tomuto rozhodnutí dále odvolat.

Obdrží do vlastních rukou:

1) Sportovní klub střelců Hranicka, z.s., Tř. 1. Máje 1330, 753 01 Hranice,

Otisk úředního razítka

Bc. Ing. Hana Mazurová
vedoucí oddělení stavebního řádu

Dále obdrží:

2) Městský úřad Hranice, Stavební úřad, Pernštejnské nám. 1, 753 01 Hranice.